

[Gudiksen.]

herpå, men kun sige, at jeg tror, det bliver en skuffelse med jernbanetaksternes forhøjelse, idet det sikkert bliver til fordel for bilerne, at jernbanetaksterne forhøjes. Bilerne vil få mulighed for at tage indkomster fra banerne, så der ikke bliver tale om nogen merindtægt, og så har banerne igen en altfor stor kapacitet. Men det skal jeg udtale mig om senere, når de pågældende lovforslag kommer frem. Vi ved, at vi har en overdimensionering af lastvognparken her i landet på ca. 40 pct., og jeg er ikke i tvivl om, at den ikke vil formindskes efter jernbanetaksternes forhøjelse; den vil vel snarere forøges, og det vil igen betyde øget indførsel af gummi, benzin, olie o. s. v. med forbrug af fremmed valuta, som vi allesammen ved vi har stærkt brug for på anden måde. Den side af forliget er jeg altså ingen stærk tilhænger, men egentlig modstander af. Mit parti er imidlertid sammen med de andre partier gået ind for jernbanetaksternes forhøjelse, men jeg tror, det bliver et skridt ved siden af.

Der er een ting, som der ikke er talt om i forbindelse med disse skattelovsforslag, skønt de er ret omfattende, og det er en fornuftig opsparing. Det er fra alle partiers side anerkendt, at en vis begunstigelse overfor en fornuftig opsparing ville være af stor virkning. Dette spørgsmål er imidlertid fuldstændig lagt til side. Jeg ved ikke, om det har været på tale, jeg har ikke lagt mærke til det, men det er et problem, vi må tage op før eller senere. Jeg kunne fremdrage eksempler på, hvordan unge, som har fået en selvstændig bedrift, skal præstere så store afdrag, at de, når et passende privatforbrug er lagt til, straks skal betale en høj skat. Når de 10 år er omme, i hvilke den unge mand skal betale afdrag, skulle han være bedre økonomisk stillet, og så skulle man kunne regne med, at staten fik en større skat. Men så går det stik modsat, skatten synker, for nu skal han ofre penge på istandsættelser af bygninger, maskiner og besætning. Dette viser, at der her tages for hårdt fat på dem, der skal præstere de store afdrag, og det er et spørgsmål, vi må tage op med tiden.

Bestemmelserne om, at indtægter på indtil 1 000 kr. bliver fri for statsskat og indtægter indtil 2 500 kr. fri for fællekommunal skat, går vi meget gerne med til.

Vi vil fra vor side gerne takke den højtærede finansminister for den smidighed, han viste, da hans forslag om forhøjelse af benzinskatten og vægtafgiften på motorkøretøjer blev afvist.

Ministeren har vist stor smidighed og dygtighed og er nået frem til en ordning, der som helhed må siges at være god, bortset fra at jeg for mit personlige vedkommende ikke synes om forhøjelsen af statsbanetaksterne.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Chr. Nielsen: Skønt jeg ikke har modtaget nogen indbydelse til denne konfirmations-sammenkomst, og til trods for at jeg hverken har lykønskninger eller presenter at frembære til konfirmanden, vil jeg alligevel, med risiko for at slå et skår i denne hyggelige stemning, gøre nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Det er kun få uger siden, der ud over landet genlød megen og stærk tale om skattelettelse. Det var under den kommunale valgkamp, da adskillige partier kappedes om at vifte vælgerne om næsen med de største og mest fristende løfter. Nu er den situation af vejen, og de fire såkaldt gamle partier har fundet sammen og har skullet indfri de løfter, de fornylig gav vælgerne.

Selvom man bruger lup og studerer dette forslag igennem, synes jeg imidlertid, det er uendelig vanskeligt at finde noget, der blot er på linie med de løfter, som blev afgivet. Det, der i realiteten sker ved det politiske forlig, er, at man giver med den ene hånd og tager med den anden. Rabatordningerne falder bort, der sker takstforhøjelser for statsbanerne og postvæsenet, og der ydes nogle beskedne skattelettelse og et børnetilskud, men når det hele gøres op, bliver det vel nok, i kroner og øre, således, at finansministeren i virkeligheden intet som helst sætter til. Men der sker ikke blot det, at finansministeren således går ud af sagen med en kasse, der er ubeskåret; der sker også det, at ved de omlægninger, der finder sted, vil forliget givetvis komme til at gå ud over en række småkårs hjem. Det er jo en kendsgerning, at de skattelettelse, der ydes, for mange familier ikke tilnærmelsesvis opvejer tabet ved rabatordningernes bortfald, og det gælder i første række de små hjem.

Endvidere synes jeg, det er værd at gøre en bemærkning om den ejendommelige form, hvorunder man har tænkt sig at yde børnetilskuddet, idet dette børnetilskud skal fradrages i skatten. Det er jo ikke så forfærdelig længe siden, at spørgsmålet om skatte-restancer var yderst aktuelt. Ved kommunevalget viste det sig, at der i dette land findes skatterestancer i et antal, der skrives med et 6-cifret tal. Nu kan man selvfølgelig altid diskutere, om der i de enkelte tilfælde